

BEYÂTÎ
(İlâhî)

SOFYAN

Va - tan - ar - zu la - dım .
bun - dan gi - de - rim
Ko - yup - bu var lı - mı fes
U - şa - dı - bu ka -
an - ten - dan - den gi - de - rim
Yu - va - mı - öz le - dım .
şû - rî - de - ol - dum Y.Ömür lü

Vatan arzuladım bundan giderim
Koyup bu varlığı andan giderim
Yuvamı özledim şûrîde oldum
Uşadup bu kafes tenden giderim

Dilerim sabr edem bir dem firâka
Alır zevk sabrımı benden giderim
Sefer kılmak için ol Dost iline
Yıkıp işbu beden Mısır'ın giderim

Bozarım bendini işbu tılsımın
Bu cism ayrılmadan candan giderim
Ezel vaslı şarâbın içmiş idim
Ayrılmadan humârından giderim

O meclis zevkî zâil olmadı hiç
Safâ bulmadım aşyârdan giderim
"Elest" savtın henüz dinler kulağım
Temâmet doldum ol ünden giderim

Hayâli şöyle doldu gönlüme kim
Beni bensiz kodu benden giderim
Yürek kaynar bu can oynar bedende
Gönül cûşi geçer hadden giderim

Visâli önüme düştü Habîb'in
Nice ayrı olam Dost'tan giderim
Deme bu sözü EŞREFOĞLU RÔMÎ
Şulara kim demez bundan giderim (İ)